

Calvary Burmese Church, 755, 8th Street, NW Washington DC 20001, Tel; (202) 347-8355, www.geocities.com/aromadc; www.cbc-dc.com

April 2009 အတွဲ ၆၊ အမှတ် ၄။

ကရာနီမြန်မာအသင်းတော်(ဝါရှင်တန်ဒီစီ)ဧဝံဂေလီနှင့်သာသနာပြုဌာနမှထုတ်ဝေသည်။

ခရစ်တော်သည်ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌မွေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆက်ကပ်၍ယစ်ပူဇော်လျက်၊ ငါတို့အတွက်စွန့်တော်မူသည်နှင့်ထူး သင်တို့သည်မေတ္တာတရား၌ကျင့်လည်ကြလော့။ (ဧဖက် ၅:၂)

ယခုလဖတ်စရာ

- ဗတ္တိဇံရဲ့သဘောတရား
- ခရစ်တော်၌အသက်ရှင်သောသူများ
- မြင်တတ်ရင်ခွန်အားယူစရာဖြစ်မယ်
- ကယ်တင်ပိုင်ရှင်ထံသို့

ဝိညာဉ်ရေးအကြံပေး

သိက္ခာတော်ရဆရာစောလယ်ထူး

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဦးကမ် (ထုတ်ဝေရေး)
ukamaroma@gmail.com
သောင်းနိုး (ကွန်ပျူတာစာတည်း)
thawngnoaroma@gmail.com

ကွန်ပျူတာစာမီ

တိုးတိုးခိုင်

စာမူပေးပို့လိုသူများအောက်ပါ လိပ်စာသို့ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

3401 Sudlersville South
Laurel, MD 20724
Tel: 301-776-6820

ဗတ္တိဇံရဲ့သဘောတရား

ဗတ္တိဇံ (BAPTISM)

GREEK (ဟေလသဘာသာ) မူရင်း စကားဖြစ်၏။ ‘ဗပ်တီးဇီး’ ဟူသောစကားလုံး ရှိသည်။ ‘ဗပ်တီး’ ဟူသောစကားမှာလာသည်။ ဤ ‘ဗပ်တီး’ ပုဒ်ကို ကျမ်းရင်း၌ သုံးကြိမ် တွေ့ ရသည်။ (နှစ်ခြင်းဆိုသည့်အနက် အဓိပ္ပါယ် နှင့်သုံးသည်)

(လု ၆း ၂၄) ၌ လာဇရုသည်မိမိလက်ဖျားကို ‘ရေ၌နှစ်၍’ (ယော ၁၃း ၂၆) ၌ ယေရှုသည် ယုဒရှုကာယုတ်အတွက်မုန့်ကို တစ်လုပ်စာ ‘နှစ်၍’ ပေးကြောင်း (ဗျာ ၂၉း ၁၃) ၌ အသွေး၌ ‘နှစ်ပြီး’ သောအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ထိုမှတစ်ပါး (ဆေးကြောခြင်းမင်္ဂလာအနေနှင့်လည်း သုံး သည်)။

လူ၏အပြင်သဏ္ဍာန် သန့်ရှင်းမှုအတွက် ကိုယ်၊ လက်၊ မျက်နှာတို့ကိုလည်း၎င်း၊ ရုပ်ဝတ္တု

ပစ္စည်းများဖြစ်သည့် အိုးခွက်ပန်းကန် လင် ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆေးကြောခြင်း မင်္ဂလာအနက်နှင့်သုံးသည်။ ဤသည်မှ ရှေး လူဟောင်း တို့မှဆက်ခံသောနည်း ဥပဒေသ တို့ကိုခံယူသောဖါရိရှ်မှစ၍ ယုဒလူအပေါင်း တို့အတွက် သက်ရောက်သည့် အဓိပ္ပါယ်ဖြစ် ၏။

- ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် လက်ဆုပ်မဆေးဘဲ အစာကိုစားလေ့မရှိ (မာ ၇း၃)

- ရှေးမှပြန်လာသောအခါ၌လည်း ဆေးကြော ခြင်း မပြုဘဲစားလေ့မရှိ (မာ ၇း၃) ထိုမှတစ်ပါး ခွက်ဖလားကြေးဝါပန်းကန်ခုတ်တို့ ဆေး ကြောခြင်းမှစ၍ အခြားသောထုံးတမ်းများကို ခံယူ၍ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ‘ခရစ်တော်လက်ထက် ရောက်သော်’ ဤသို့ဇာတ်လမ်း စတော့၏။

- တပည့်တော်အချို့တို့သည် ညစ်ညူးသော လက်တည်းဟူသော ရေမဆေးသောလက်နှင့်

“ဘုရားသခင်နှင့် သံခဉ်ညိုထားသောနုလုံးဘားသည်
ချီးမြှမ်းခြင်းသံခဉ်များကိုသိဆိုသည်”

အစာစားသည်ကိုမြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။ (လူ ၇:၂)

- အစာမစားမီ ဆေးကြောခြင်းကို ပြုတော်မူသည်ကို ထိုဖါရိုရှဲတို့သည်မြင်လျှင် အံ့ဩလေ၏။ (လူ ၁၁:၃၈)

- (မာ ၇:၈) ၌ ခရစ်တော်က အကြောင်း မူကား သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကိုယ်၌ ခွက်ဖလားဆေးခြင်း တည်း ဟူသော လူတို့မှဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကိုခံယူလျက် ထိုသို့သောအခြား အကျင့်လေ့များကို ကျင့်လေ့ရှိကြ၏။

- (လူ ၁၁:၃၉) သခင်ဘုရားကလည်း ဖာရိုရှဲဖြစ်သော သင်တို့သည်ဖလားလင်ပန်းတို့ကိုအပြင်၌ ဆေးကြောကြ၍၊ ‘အတွင်း’ ၌ ကား လူယူခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။

- (လူ ၁၁:၄၀) လူမိုက်တို့၊ အပြင်ကိုဖန်ဆင်းသောသူသည် အတွင်းကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။

- (ို ၄၁) သာ၍ကောင်းသောနည်းမူကား၊ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်းဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်းခြင်းကြလိမ့်မည်။

လူရှေ့၌ အပြင်သဏ္ဍာန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှုထက် ဘုရားရှေ့တော်၌ အတွင်းနှလုံးသား သဏ္ဍာန် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှုက ပို၍လိုအပ်ကြောင်း ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။ ‘ရုပ်သဘာဝ’ နှင့် ‘နာမ်သဘာဝ’ ဦးစားထားမယားဖို့ရန် ခရစ်တော်သည် အဓိကနှင့် သာမညကိစ္စကိုထိုသူတို့အား ခွဲခြားပြလိုက်ပါသည်။ ‘စားစရာ၊ သောက်စရာ အမျိုးမျိုးသောနှစ်စရာတည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သော အထုံးအဖွဲ့များနှင့်တကွ အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကာလတိုင်ရုံမျှသာ တည်ကြ၏။’ (ဗြ ၉:၁၀)

ခရစ်တော်လက်ထက်မှစ၍ ဗဟိုဦးသည် လူ၏အတွင်းနှလုံးသား သဏ္ဍာန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း တည်းဟူသောနောင်တ၊ ပြောင်းလဲခြင်း၊ ဆေးကြောခြင်းလက္ခဏာအထိမ်းအမှတ်ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ခရစ်တော်လက်ထက်ဗဟိုဦး

‘ယခုတွင်ဗဟိုဦးသည် ယေရှုခရစ်ထမြောက်တော်မူသော အားဖြင့် ငါတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ဗဟိုဦးဟုဆိုသော် ကိုယ်ကာယအညစ်အကြေး ဆေးကြောခြင်းကိုမဆိုလို။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်သိသောစိတ် ကြည်လင်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဝန်ခံခြင်းကိုဆိုလိုသတည်း’ (၁ပေ ၃:၂၁)

‘ခရစ်တော်၏တရားကိုမလိုက်၊ လူအဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေနှင့် လောကီတရားတို့ကိုလိုက်၍ လောကီပညာနှင့် အချည်းနှီးသောပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှမလုယူ၊ မဖျက်ဆီးစေခြင်းငှာ သတိပြုကြလော့’ (ကော ၂:၈)

‘ငါတို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့နှင့် စပ်ဆိုင်သော လက်မှတ်ကို ချေ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားလျက်၊ ငါတို့ စပ်ကြားထဲက ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ’ (ကော ၂:၂၄)

ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းစရာရှိပါသည်။ ပညတ်တရားလက်အောက်၌ ရှိစဉ်တွင် အထုံးအဖွဲ့များသည် အဓိက၊ ကျေးဇူးတော်တရားလက် အောက် ရောက် လာသော အခါ၊ ‘ယုံကြည်ခြင်း’ သည်အဓိက ဖြစ်လာပါတော့သည်။ ရှေးလူဟောင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မမြင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုသာ မြင်ကြ၏။ ခရစ်တော်ပေါ်ထွန်းလာသောအခါ၊ ခရစ်တော်ကိုမမြင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုသာ မြင်ကြ၏။ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ခေတ်တွင်လည်း

ထိုသူတို့ကဲ့သို့ဖြစ်နေပါက ဝမ်းနည်းစရာ အဖြစ်နှင့် ကြုံစရာရှိ၏။

ခရစ်တော်ကို လက်မခံ ထုံးစံကိုသာ လက်ခံနေကြ၏။ ခရစ်တော်ကိုမမြင်၊ ထုံးစံကိုသာမြင်နေကြ၏။ ခရစ်တော်ကိုမသိ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုသာသိနေကြ၏။ ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်မခံ၊ ပညတ်တရားကိုသာ ဝန်ခံလိုက်လျှောက်နေကြ၏။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ရှေးလူဟောင်းတို့၊ သာသနာပလူများကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေကြမည်သာ။ ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အချည်းနှီးအသေခံတော်မူပြီဟု ပြောရမလိုဖြစ်နေပေပြီ။

အထက်ပါအကြောင်းအရာသည် ခရစ်တော်မပေါ်မီ အချိန်ကာလနှင့် ခရစ်တော်လက်ထက်က သမ္မာကျမ်းစာထဲမှ ရှေးလူဟောင်းတို့၏ အကြောင်းအရာအပြစ်အပျက်တစ်ခုသာပါ။ ထို့နောက် ခရစ်တော်ချီဆောင်တော်မူခြင်းခံရပြီးနောက်ပိုင်းကာလ ယုံကြည်သူဖြစ်လာကြသော သားကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ တပါးအမျိုးသား၊ ဘာသာခြားများအဖြစ်မှ ခရစ်တော်ကိုသိ၍ ယုံကြည်လက်ခံကာ ကိုးကွယ်လာကြကုန်သော မြန်မာပြည်မှ မြန်မာလူမျိုး ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့အတွက်မှာတော့ ဘယ်ကဲ့သို့သော အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်နေပါသနည်း။

ကယ်တင်ရှင် ခရစ်ယာန်ဘုရားနှင့် သက်ဆိုင်တာခြင်း၌ တူနေသောကြောင့်ပင်။

ထိုဗဟိုဦးကို မည်ကဲ့သို့နားလည်ကာ လက်ခံလိုက်ရှောက်ကြရပါမည်နည်း ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးတို့အတွက် ဟေဗြဲဟေလသပါဠိတော်မှ မြန်မာဘာသာအားဖြင့် ဆရာယုဒသန် အနက်ပြန်၍ ပုံနှိပ်သော သမ္မာကျမ်းစာ၌ (ဗဟိုဦးပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်းဖြစ်၏) ဟု ထိုစကားလုံးပါသည့် စာမျက်နှာတိုင်း၏ အောက်ခြေ၌ ‘အထူးပြုချက်’ ထည့်ပေး

ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ (ထိုစာတန်းလေးကို ၄၈ ကြိမ်တွေ့ရသည်) ဗတ္တိဇီဝိပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်းဖြစ်၏။

ဘယ်အထဲသို့နှစ်ရပါမည်နည်း
ဘာကြောင့်နှစ်ရပါသနည်း
ထိုကဲ့သို့နှစ်လျှင်ဘာဖြစ်သွားပါသနည်း
နှစ်လျှင်ကောဘာဖြစ်သွားနိုင်ပါသနည်း

ဆရာကြီးယုဒသန်က မေတ္တာကြီးမားစွာ ပြင့် မြန်မာလူမျိုးတို့အား မှန်သော ဘုရား တစ်ဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား သခင်ကို မြင်သိကိုးကွယ်နိုင်ရန် ဘဝကိုစတေး ပြီး လက်ညှိုးထိုးကာ ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ထိုအချိန် မှစ၍ ရှေးမြန်မာကြီးများထဲမှ အချို့သည် နှစ်ပေါင်းထောင်ချီ၍ မျိုးဆက်အလိုက် သယ် ဆောင်ခံယူထားသော၊ အရိုးစွဲနေသည့် မိရိုး ဖလာ ဘာသာအယူ ဝါဒမှ သွေဖယ်ကာ ဉာဏ် အလင်းရလျှက် ကယ်တင်ခြင်းတရားသို့ ဝင်စား ခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ အနယ်ကျနေသော၊ ခေါက်ရိုး ကျိုးနေသော၊ အသားမာတက်နေပြီးဖြစ်သော၊ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်ဘာသာ ပင်မချောင်းမှ ခွဲထုတ်လာခဲ့ကြတော့၏။ ထိုရှေးမြန်မာများ ဖြစ်သော ဦးနော၊ ဦးအင်း၊ ဦးရွှေငုံ၊ (ဆရာ ယုဒသန်အား ပါဠိဘာသာသင်ပေးသော ပရမတ်ဆရာ၊ ပိဋကတ်တတ်) စသည့် အဦးသီး သောအသီးများ၏ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ခုနစ်ရာ ခိုင်နှုံးအထိ ဖြည်းဖြည်းခြင်း မျိုးဆက်ပွားလာ ခဲ့ရ၏။ ဘုရားသခင်၏ အံ့ဖွယ်သောမေတ္တာ၊ ဝိညာဉ်တော်၏ အလင်းပေးခြင်း ကျေးဇူးသည် ကျွန်တော်တို့၏ နောင်လာနောင်သားတို့အ တွက် အဖိုးမပြတ်နိုင်သော ကျေးဇူးတရား ကြီးပင် မဟုတ်ပါ။ ယုံကြည်ခြင်း၏ ဘိုးဘေး တို့ကို အလွန်ကျေးဇူးတင်ပြီး ကယ်တင်ခြင်း တရားအတွက် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်ုပ် အလွန်ချီးမွန်းမိပါ၏။ သို့မဟုတ်က

ကျွန်တော်တို့သည် ယခုအချိန်၌ ဘယ်ဘာသာ ဝါဒ၊ ဘယ်လိုအယူအဆ၊ ဘယ်လိုယုံကြည် ချက်မျိုးများနှင့် ဘယ်လိုတရားမျိုးအား ကိုးကွယ် နေကြမည်မသိပါ။

အမှန်တော့ (ကုလားဖြူ) အင်္ဂလိပ်ဘုရား၊ အနောက်နိုင်ငံဘာသာဝါဒဟု အယူအစွဲကြီး သော ရှေးမြန်မာတို့အထင်လွဲကာ ဝိုင်းဝန်း နှိပ်ကွပ်ပြင်းပယ်ဆန့်ကျင်နေသည့်ကြားမှ ထိုယုံကြည်သူတို့သည် အမှန်ကိုမြင်လျှက် အ မြင်မှန်ရကာ၊ အမြင်ရှင်းလျှက်ပွင့်လင်းလျှက် ထာဝရဘုရားစစ်မှန်ကြောင်းကို သိမြင်နားလည် ကာ ကယ်တင်ခြင်းတရားဝင်စား၍ လာခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် အမေရိကန် (သို့)ကုလားဖြူတရား မဟုတ်၊ ထိုကုလားဖြူက လက်ညှိုးထိုး ပြပေး ခဲ့သော ကမ္ဘာလူသားအားလုံးတို့၏ ဘုရား၊ ဖန်ဆင်းရှင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်မှန်းကို ဉာဏ် နှင့်ယှဉ်၍ သိမြင်လာခဲ့ကြခြင်းသာဖြစ်၏။ ပရမတ္တ သစ္စာအမှန်တရားကို မြင်တွေ့ နိုင်ရန် ကွယ် ထားသည်ဆန္ဒအစွဲ၊ ဝါဒအစွဲ၊ အတ္တအစွဲ၊ ပုဂ္ဂိုလ် အစွဲ၊ လူမျိုးအစွဲ၊ ဘာသာအစွဲ စသည့်အရာ မှန်သမျှကိုသူတို့သည် ချွတ်ချပယ်ခွာလိုက် သောအခါထာဝရဘုရားနှင့်တန်း၍ ပေါင်းစည်း ကြလေတော့သတည်း။ ဤတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ခရစ်ယာန် ‘အပင်’ စ၍ပေါက်လေတော့၏။ ထိုအပင်တို့သည် ပွား၍၊ ပွား၍ ‘ယုံကြည်ခြင်း’ အသီးများကိုသီးသော၊ ‘ယုံကြည်သူ’ မျိုးဆက် ကိုပွားပေးသော ‘ယုံကြည်သူ’ အပင်ကြီးများ စင်စစ်ဖြစ်ခဲ့ကြပါ၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခုချိန်မှာတော့ ‘ယုံကြည်ခြင်း’ ကိုမသီးပွင့်နိုင် တော့သော ‘ယုံကြည်ခြင်း’ ကိုအမျိုးဆက်မပေး နိုင်တော့သော၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာရေး တော ကြီးအသွင်၌ ရှိနေပြန်ပါပြီ။ ဝါဒတွေ၊ အယူ အဆတွေ၊ ဝိုဏ်းတွေ လူမျိုးရေးတွေကိုသာ ပွား၍ သီးပွင့်ပေးနိုင်သော ဘာသာရေးတော

အုပ်ကြီးတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားသည်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။

မြင်ကွင်း

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့ပြုလေ့ပြုထရှိ သော ဓလေ့ထုံးစံတစ်ခုရှိ၏။ လူတိုက်ယလုံးကို ရေထဲသို့ ‘နှစ်၍’ ပြန်ထရသောစနစ်ဖြစ်၏။ (ရေနှစ်ခြင်းမင်္ဂလာဟုခေါ်သည်)

အချို့သောဝိုဏ်းကွဲတို့က ဦးခေါင်းနှင့် နဖူး ပေါ်သို့ရေစက်ဖြင့် စတိသဘော ဖြန်းတောက် ကြ၏။ (ရေဖြန်းမင်္ဂလာဟုခေါ်သည်)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ပြုလေ့ပြုထ ရှိသော ဓလေ့ထုံးစံတစ်ခုရှိ၏။ (ရှင်ပြုမင်္ဂလာဟုခေါ် သည်) သူတို့က ခေါင်းတုံးရိပ်၍ သင်္ဃန်းစည်း ကြ၏။

မူစလင်ဘာသာဝင် ယောက်ျားတို့က သူတို့၏ ‘အသားစ’ ထိပ်တစ်ခုကို လှီးပြတ် ကြရ၏။ (အရေဖျားလှီးခြင်းဟုခေါ်သည်)

ကိုယ်ယုံကြည်ရာ ဘာသာဝါဒတစ်ခုရဲ့ ထုံးတမ်းဓလေ့နှင့်အညီ ပြုကြရသည့် ကိစ္စ တစ်ခုပင်။ အချိန်တန်အရွယ်ရောက်သောသူ တိုင်း မိဘဆရာသမားတို့၏ အစီအမံဖြင့် ဘိုး ဘေးဝါဒအရခံယူထားကြသော သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာအသီးသီးသို့ ဝင်ကြရ၏။ (သာသနာ့ အမွေဆက်ခံကြသည်ဟုဆို၏) မဝင်မနေရ မလုပ်မနေရ ဖြစ်၏။ (အဖိုးအဖွား အသေပြောင့် ရန်၊ မိဘဆရာသမားတို့ ရတက်အေးကြဖို့ အရေးပင်)။ ထိုဖြစ်စဉ်ကိုကြည့်ပါက ဆယ် ကျော်သက်ရွယ်တို့၏ ကိုယ်တိုင်သိမြင် နား လည်မှု၊ ကိုယ်ပိုင်ခံယူယုံကြည်ချက်၊ ဆန္ဒကင်း သော၊ လုပ်ဆောင်ချက်များအဖြစ်နှင့်သာ အတွေ့များ၏။ (အားလုံးဟုတော့မဆိုနိုင်ပါ)။

ဘာသာခြားတို့၏ကိစ္စ အသာထားလို့၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့ရဲ့ ရေနှစ်၍ ခံယူ ကြသော နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာအကြောင်းကို

ရင်းနှီးခင်မင်သော ပွင့်လင်းသူများကို ‘အင်တာ ဗျူး’ ကြည့်သောအခါ ဤသို့ သက်သေခံကြ လေ၏။

ငယ်ငယ်တုံးကတော့ ဘာမှနားမလည် ပါဘူး။ ငုတ်ဆိုလို့သာ ငုတ်လိုက်တာ၊ ကိုယ်နဲ့ ရွယ်တူတွေက အကုန်နှစ်ခြင်းခံပြီးကြပြီ ဆိုတော့ကိုယ်လဲ မထူးပါဘူးကွာဆိုပြီး ကလေး တွေနဲ့ရောပြီး စိမ်လိုက်တာပါပဲ။

ကျွန်တော်ကတော့ ယောက္ခမတွေက ခရစ်ယာန်ဘာသာထဲဝင်မှ သဘောတူမယ် ဆိုလို့ဗျ။ ချစ်သူအလိုကျ၊ ကောင်းကင်ကြယ် တောင်ဆွတ်ယူပေးမဲ့ ယောက်ျားပဲဗျာ၊ ရေထဲခဏစိမ်လိုက်တာ ဘာဆန်းတာမှတ်လို့၊ ကိုယ်ကတော့ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်နှစ်မဟုတ်တစ်နှစ်တော့ ငုတ်ရမှာပဲ ရှောင် လို့မှမရတာ၊ အခွင့်သာခိုက် အဖွားက လေသေ နပ် ဝယ်ပေးမယ်ပြောလို့ ၆ တန်းထဲက နှစ်ခြင်း ခံကံဒ်ပြား ရထားတာ။

ကျွန်မကတော့ မိရိုးဖလာအခြားဘာသာ ဝင်ပါ။ အိပေမဲ့မကျဉ်းမြောင်းဘူးရှင်၊ သဘော ထားကြီးတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိရှိသမျှဘု ရားတွေကို ကျွန်မကလက်ခံကိုးကွယ်ပေး တယ်ရှင်။ ကျွန်မအိမ်ပေါ်မှာ ပေါ်သမျှ ဘုရား တွေရဲ့ပို့တော်တွေအားလုံး ရှိတယ်။ မီးလောင် ရေကြီးရင် ကျွန်မအိမ်လွတ်အောင်ပေါ့။ ချဲ့ထိုး ရင်လဲ ပေါက်ကဏန်းအမြဲရအောင်လေ။ တစ်နေ့ တော့မောင်နဲ့တွေ့တယ်။ အတိုချိုး ပြောရရင် သူက ကွန်မြူနစ်အမာစားကြီးရှင် (လက်ထပ် လိုက်တယ်) မိမိသည်သာ ကိုးကွယ်ရာ၊ လူသာ လျှင်ပဆာနတဲ့ ဘာသာရေး ဆိုတာ လူတွေကို စွဲလမ်းစေတက်တဲ့ ဘိန်းတစ်မျိုးပဲတဲ့ အလကား ဝါဒမှိုင်းတိုက်ထားတာတဲ့၊ ကျွန်မလဲ ဘာလုပ် ရမှန်း မသိတော့ဘူး

မောင်ကိုချစ်လွန်းတော့ သူ့ကိုဘယ်လို မှမစွန့် လွှတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ဒီတော့ ရှိရှိသမျှဘုရားတွေ

ကျွန်မအကုန်စွန့်ပစ်လိုက်တော့တယ်။ ဘယ် ဘုရားမှလဲ မကိုးကွယ်တော့ဘူး။ မောင်ကိုပဲ ကိုးကွယ်နေမိတော့တယ်။ မောင်တစ်နေ့တော့ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်မသိဘူး။ ကျမ်းစာအုပ် တ ကိုင်ကိုင်နဲ့၊ သူကစာသမားမဟုတ်လား၊ ဗြုန်းဆိုတစ်နေ့တော့သူက ရှေ့နှစ်ခြင်းခံ ခရစ် ယာန်အမာစားကြီးဖြစ်သွားပါလေရော၊ မောင် ကကျွန်မကိုမဆွယ်ပါဘူး။ ကျွန်မကသာ ခရစ်ယာန်ဘာသာထဲဝင်လိုက်တာ၊ ရှေ့နှစ်ခြင်း ခံဖို့ (၃) ရက်သင်တန်း တက်ရတယ်။ ဘယ်လို ရှင်းပြရင်းပြ ကျွန်မကတော့ နားကိုမလည်ပါဘူး။ ကိစ္စမရှိဘူးလေ၊ သင်းအုပ်ဆရာကတော့ အား ပေးပါတယ်။ နောက်တော့ နားလည်းသွားမှာပါ တဲ့။ ခုတော့ ဒါကိုသိအောင်အလွတ်မှတ်ထား၊ ဒီလိုမေးရင် ဒီလိုပြန်ဖြေတဲ့။ ကျွန်မအခုတော့ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်ပေါ့။ ဘာသာဝင် အသင်း သားကဒ်ပြားရှိတယ်လေ။

ကျုပ်ကတော့ဗျာ လူသူအရောက်အ ပေါက်နည်းတဲ့ ဒေသက လူနည်းပြားဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ကိုဘယ်သူကမှ စိတ်မဝင်စား ဘူးလေ၊ ခရစ်ယာန်အဖွဲ့တွေ ရောက်လာ တော့အားကြီးသဘောကောင်းတာပဲ။ အဝတ် အစားတွေပေး၊ စားစရာတွေကျွေး၊ တရွာလုံး ဝမ်းသာကြတာပေါ့။ ကြာတော့ ခင်လာတယ်။ သူတို့ ဒီလောက် သဘောကောင်းမှတော့ သူတို့ ဘုရားလည်း သဘောကောင်းမှာပဲဆိုပြီး ခရစ် ယာန်ထဲဝင်လိုက်ကြတယ်။ တစ်ရွာလုံးပဲ ဆိုပါတော့။ ထုံးစံအတိုင်း အားလုံးရှေ့နှစ်မင်္ဂလာ ယူကြတယ်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလေး တစ် ကျောင်းလဲ ဆောက်ပေးတယ်။ နောက်ဆုံး လယ်လုပ်စားဖို့ နွားတောင် ဝယ်ပေးသွားတယ် ဗျာ ရှားရော၊ ခုတော့ကော၊ ခု တော့ဘာ ဖြစ်တယ်မသိဘူး၊ တစ်ယောက်မှ မလာကြ တော့ဘူး။ သုံးလေးနှစ်ရှိပြီ။ သူတို့ဝယ်ပေး ထားတဲ့ နွားကြီးလည်းသေသွားပြီ ဘုရား

ကျောင်းလဲ ပေါက်ပြဲမိုးယိုလို့ ခင်ဗျားဆက်ပြီး ဦးဆောင်လေဆိုတော့ ကျုပ်ကအဖော်မရှိရင် ဘုရားမရှိခိုးတတ်ဘူးဗျာတဲ့ သူတို့ကိုပဲ သိတာ သူတို့ဘုရားကိုမသိဘူး။ သူတို့နဲ့ပဲခင်တာ သူတို့ဘုရားနဲ့ကျွန်တော်သိပ်မခင်ဘူး။ (ဖြစ် ရပ်မှန်တစ်ခုပါ)။

ခရစ်ယာန်မကို လိုချင်လို့ရေငုတ် (နှစ်ခြင်း ခံ) တာလား အဲဆိုရင် ခရစ်ယာန်မရဲ့လင် ပဲဖြစ်မှာပေါ့။ ခင်ဗျားရသွားတာက ခရစ်ယာန်မ တစ်ယောက်ကိုပါ။ (ခရစ်တော်မဟုတ်ပါဘူး)။ ခရစ်ယာန်ယောက်ျားနဲ့ ညားရပါမဲ့အရေး ‘ရှေ့နှစ်’ ခံပေးလိုက်ရသေးတယ် ဟုတ်လား ခရစ်ယာန်ယောက်ကျားရဲ့မယားသာ ဖြစ်မှာ ပါ(ခရစ်တော်ရဲ့သမီး ဖြစ်မလာပါ)။

ခရစ်တော်ရဲ့သာသနာဟာ လူဖောက် သာသနာ မဟုတ်ပါဘူး။ ထိမ်းမြားစုံဖက်ခြင်း အားဖြင့် သော်ငှား၊ မေထုန်သံဝါသနည်းအား ဖြင့်သော်ငှား၊ ခရစ်တော်ကို သက်ဝင်ယုံကြည် ကိုးကွယ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် လုပ်၍မရနိုင်ပါ(ယော ၁:၅)။ (ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် အသင်းသား တစ်ယောက်တော့ ဖြစ်နိုင်ကောင်း၏)။

‘ယုံကြည်သူများ’ အနေဖြင့်လည်း (ဘာ သာခြား) တို့အား တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်း အရာကို ထောက်ပြီးအတင်းအကြပ် ခရစ်ယာန် ဘာသာထဲသို့စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်း၊ ချိန် ခွင်လျှာညှိသည့်သဘောဖြင့် ညှိမျှခြင်း ဆွဲခြင်း မျိုးမပြုလုပ်သင့်ပါ။ (သခင်ခရစ်တော်က ထိုသို့အလိုမရှိပါ) လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးခြင်းစီ၏ ကိုယ်ပိုင်သက်ဝင်ယုံကြည်မှုကင်းသော၊ ဘာသာဝင်လူဦးရေ ကိန်းဂဏန်း ဖောင်းပွတိုး ပွားခြင်းသည် ခရစ်တော်အလိုရှိသော သာသနာ မဟုတ်ပါ။

ဦးသမီးလိုချင်ရင် ရေငုတ် ဦးသားလိုချင်ရင် ခရစ်ယာန်လုပ်

ဒို့ကိုချစ်တယ်ဆိုရင်တော့ ဒို့ဘာသာထဲ ဝင်ရမယ်နော်- ဆိုတာမျိုးတွေက နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ဘယ်သူ့အတွက်မှ အကျိုးမဖြစ်စေနိုင်ပါ။ (ခရစ် တော်အတွက်ဆို ဝေလာဝေး) ကိုယ်နဲ့ဘာသာ ဝါဒ မတူတိုင်း၊ အယူဝါဒကွဲလွဲတိုင်း၊ သိမြင် နားလည် လက်ခံတတ်ပုံမတူတိုင်း၊ သူတစ်ပါး တို့အား ပေါင်းသင်းဆက်ဆံဖို့ မသင့်ဘူးဆိုတဲ့ တစ်ဖက်သတ်စိတ်ထားမျိုးတွေနဲ့ ကောင်းဆိုး -မှန်မှား မဆုံးဖြတ်ရပါဘူး။

သူတစ်ပါးတို့အား အတင်းအဓမ္မ ကိုယ်နဲ့ မတူတူအောင် လုပ်ဆောင်ခိုင်းခြင်းမျိုးသည် အကောင်းပြုရာမရောက်သည့်အပြင် အဆိုးပြု ရာသို့ရောက်ပါ၏။

သူတစ်ဖက်သားတို့၌ ကိုယ်နှင့်ထပ်တူ ညီသော ‘လူ’ ဆိုသည့်တန်ဖိုးနှင့် အခွင့်အရေး သည်ရှိနေ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအားဖြင့်သာ ကိုယ်ပြောချင်သောအကြောင်းအရာ၊ ကိုယ် ဖြစ်စေချင်သည့်အရာကို ပုံသက်သေနှင့်တကွ၊ ယုံကြည်ခြင်းနဲ့ ဆုတောင်းပေးခြင်းအားဖြင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ပြုရမှာပါ။ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ရှည် သီးခံခြင်း၊ ချစ်ခြင်းအားဖြင့်သာ သူတစ်ပါး၏ ‘သိမြင်နားလည်’ နိုင်မှုကို ပွင့်လင်းစေလျက် ‘ခရစ်တော်’ ကိုမြင်အောင် ပြကြဖို့သာပင်။ ကိုယ်ချင်းစာတတ်သော သဘောနဲ့အချိန်ယူ စောင့်ဆိုင်းပြီး နားလည်မှုထားတတ်ပါမှ မေတ္တာ ရဲ့အသီးအပွင့်ကို မြင်ကြရမှာပါ။ ‘ယုံကြည်မှု’ တစ်ခုဆိုတာက ‘သိမြင်သဘောပေါက်ခြင်း’ ဆိုတဲ့ နားလည်မှုအပေါ်မှာသာ တဖြည်းဖြည်း တည်ဆောက်ရတဲ့အရာပါ။ လူတစ်ယောက်ဟာ ချက်ခြင်းကြီး ဘယ်အရာမျိုးကိုမှ မသိနိုင်ပါ။ ယုံကြည်လက်ခံမှုမပြုတတ်ပါ။ ဒီသဘောကို ဧဝံဂေလိလုပ်မဲ့ ခရစ်ယာန်တွေကိုယ်၌က သဘောပေါက်ဖို့ လိုပါသည်။ ဘာသာဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ကတော့ သိပ်လွယ်ပါ၏။ ချက်ခြင်းထလုပ်လို့လဲ ရပါ၏။ (ဘောလုံးသမား

အသင်းပြောင်းသလိုပါပဲ) ယူနီဖောင်း အရောင် နဲ့ အသင်းတံစိတ် ပြောင်းကပ်လိုက်ရုံပါပဲ။ ဘုရားကိုကိုယ်တိုင်မြင်ပြီး မေတ္တာတော်ကို ခံစားနားလည်ကာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ တစ်ယောက်အဆင့်သို့ ရောက်ဖို့ဆိုတာက အချိန်ရယ်၊ အတွေ့အကြုံရယ်၊ လက်တွေ့ သက်သေတွေရယ် ပေါင်းစပ်ပြီးမှ ဖြစ်တည် လာမဲ့အရာပါ။ (လူတစ်ယောက် ဘုရားကို ချက်ခြင်းယုံကြည်နိုင်အောင်လုပ်တဲ့ စံနစ်မရှိဘူး။ ဖော်မြူလာမရှိဘူး) ‘ဝိညာဉ်တော်’ ရဲ့ အလုပ် သက်သက်ပဲ။ သူတို့ကိုယ်ကိုက မ-စ ကူညီ ပံ့ပိုးဖို့ပဲ လိုတာ။ အမြဲဂရုစိုက်မေတ္တာပြုနေရမှာ။ (အဲ့တာ အစေခံခြင်းတမျိုးပဲ) ဒီလိုယုံကြည် လာတဲ့ သူတွေမှာသာ သာမန်ခရစ်ယာန်တွေ ထက်ပိုပြီး အချိုးကျလှပတဲ့ ဘုရားသားသမီး တွေအဖြစ်မြင်ရမှာပါ။

ဆရာယုဒသန်ဟာ တိုင်းပြည်ကိုခွန်ခွဲပြီး ဘဝကိုစတေးကာ ယုံကြည်ခြင်းနဲ့ ပုံသက်သေ ကိုပြုပြီး ခြောက်နှစ်ခြောက်မိုး အစေခံဟောပြော ကာမှ အဦးသီးသောအသီးဖြစ်တဲ့ ‘မောင်နော’ ဆိုတဲ့ မြန်မာယုံကြည်သူတစ်ယောက်ကို ရခဲ့ပါ၏။ ခုခေတ်ကိုယ်ကျိုးပြုဝန်တမ်း ဆို သည့်ဓမ္မအမှုဆောင်တွေ၊ ဧဝံဂေလိဆရာတွေ အတုယူဖို့ကောင်းပါ၏။ ဆရာယုဒသန်သည် သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်သည့်အလုပ် နှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခွဲတာ မဟုတ်ပါ ဘူး။ မြန်မာပြည်အတွက် သူ့ဘဝကိုစတေးပြီး အမှုတော်ဆောင်ခဲ့တာပါ။ သူသေတော့ သူ့မှာ ဘာမှမကျန်ခဲ့ပါဘူး။ ကျန်ခဲ့တာက သမ္မာကျမ်း စာတစ်အုပ်ရယ်၊ ယုံကြည်သူတွေရယ်ပါပဲ။ သူ့မှာ ဘုရားသခင်ကိုပြုစရာ ဒီတွေပဲကျန် ခဲ့တာပါ။

များသောအားဖြင့် ‘ယုံကြည်သူ’ မရှာဘဲ၊ အသင်းထောင်၊ ဝိုဏ်းထောင်၊ နောက်လိုက် တပည့်မွေးတဲ့လုပ်ငန်းက ပိုပြီးခေတ်စားနေ

သလားလို့၊ လူကိုများသောတံငါသည်တွေ ရှားပါးကုန်ပြီ။ လူကိုများသောတံငါတွေပဲဟာ လူတွေက နေရာတကာမှာရှိပါတယ်။ မေတ္တာ ချိတ်နဲ့ များကြပေ။ အချို့က ငါးတော့များပါရဲ့၊ ငါးကြီးကြီးတွေကိုပဲစောင့်ပြီး ရွေးကာ များ နေကြတယ်။ လမ်းဘေးက သူတောင်းစားနဲ့ အနု ကျတော့ စိတ်မဝင်စားကြဘူး။ (သူတို့ လည်းငါးပဲ) သူတို့ကိုကျတော့ဘယ်သူမှ မ ဟောချင်ကြဘူး။ ခရစ်တော်ယေရှုခွင့်ရှိသော စိတ်သဘောမရှိကြလို့ကတော့ လုပ်ကြ လေသမျှ မလှမပတွေချည်းပါပဲ။

ဗတ္တိခံဆိုတဲ့နှစ်ခြင်းအကြောင်းကို ပြန်သွား ရအောင်။ ဒီကနေ့ ခရစ်ယာန်ဘာသာရေး တောကြီးထဲမှာတော့ ရေနှစ်ခြင်းမင်္ဂလာ ဆိုတာ - ဘိုးဘေးဝါဒ ဝတ်စုံ၊ လက်ထပ်ခွင့်လိုင်စင်၊ ဘာသာဝင်လျှောက်လွှာ၊ ရေစိမ်မင်္ဂလာပွဲ၊ ရေငုတ်ပွဲ အဖြစ်နဲ့အမျိုးမျိုးကွဲကွာ အဓိပ္ပါယ် တွေပေါ်လို့နေပါတော့သည်။ ထိုအဓိပ္ပါယ်မျိုး နှင့်ပြုသော သဘောအားလုံးသည် ခရစ်တော် နှင့် မဆိုင်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် မဆိုင် (လက်ရှိမြင်နိုင်သော အသင်းတော်များ)၊ ခရစ်ယာန်သာသနာ အယူဝါဒ ဓလေ့ထုံးတမ်း တစ်ခုနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပါ၏။

ဆိုလိုသည်မှာ ‘ရေနှစ်ခြင်း’ လုပ်ရပ်တူ သော်လည်း ရည်ရွယ်ရင်း၊ ရည်ရွယ်ချက် သဘောထားများ ကွဲလွဲနေသောကြောင့် ‘ယုံကြည်ခြင်း’ နှင့်မသက်ဆိုင်ဟု ပြောခြင်း ဖြစ်၏။ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ဘယ်လိုပဲလုပ်လုပ် .. ဘာကြောင့်လုပ်ရသလဲဆိုတဲ့ ‘အသိ’ က အချုပ်ပါ။

တင်အောင်လွင် (Exodus)

